

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 czerwca 2015 r.

Sąd Apelacyjny w Szczecinie, II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	SSA Andrzej Olszewski (spr.)
Sędziowie:	SA Grzegorz Chojnowski SA Andrzej Mania
Protokolant:	st. sekr. sądowy Jorella Atraszkiewicz

przy udziale Prokuratora Prokuratury Apelacyjnej Christophera Świerka

po rozpoznaniu w dniu 25 czerwca 2015 r. sprawy

J. S.

oskarżonego z art. 284 § 1 k.k. w zb. z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i inne

z powodu apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Okręgowego w Szczecinie

z dnia 20 lutego 2015 r., sygn. akt III K 41/14

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że w punkcie 3 wyroku Sądu Okręgowego w miejsce art. 41 § 1 k.k. powołuje art. 41 § 2 k.k.;

II. zwalnia oskarżonego od ponoszenia wydatków związanych z postępowaniem odwoławczym.

sygn. akt. II AKa 99/15

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Okręgowego w Szczecinie z dnia 20 lutego 2015 r., J. S. został uznany za winnego tego, że:

w okresie od września 2007 r. do stycznia 2007 r. w S., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w krótkich odstępach czasu i ze z góry powziętym zamiarem przywłaszczenia na szkodę T. O.

i C. L., wprowadzając pokrzywdzonych w błąd co do stanu faktycznego i prawnego powierzonych mu jako pełnomocnikowi nieruchomości, przywłaszczył mienie znacznej wartości w łącznej kwocie 220.000 złotych w ten sposób, że :

- w dniu 29.09.2006 r. w S. jako pełnomocnik notarialny T. O. wyłudził poświadczenia nieprawdy w akcie notarialnym repertorium (...) numer (...) sprzedaży mieszkania położonego przy

ul. (...)) poprzez wskazanie, że cena sprzedaży mieszkania została ustalona na 100.000 zł, podczas gdy kupujący zapłacili J. S. kwotę 220.000 zł, po czym

- dokonał przywłaszczenia pieniędzy w kwocie 120.000 zł pochodzących ze sprzedaży mieszkania przy ul. (...) w ten sposób, że sfałszował pokwitowania odbioru pieniędzy w kwocie 120.000 zł poprzez naniesienie treści pokwitowania odbioru w/w kwoty na karcie podpisanej in blanco w dniu 29 września 2006 r. w S. przez T. O., oraz

- jako pełnomocnik notarialny C. L. dokonał przywłaszczenia pieniędzy w kwocie 100.000 zł pochodzących ze sprzedaży lokalu użytkowego położonego w S. przy ul. (...) poprzez sfałszowanie w bliżej nieustalonej dacie pokwitowania odbioru pieniędzy

w kwocie 100.000 zł na dokumencie wystawionym w dniu 29 września 2006 roku przez C. L. tj. popełnienia czynu z art. 284 § 1 kk w zb. z art. 294 § 1 kk w zb. z art. 270 § 1 kk w zb. z art. 270 § 2 kk w zb. z art. 272 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk, i za ten czyn, na podstawie art. 294 § 1 kk w zw. z art. 11 § 3 kk i art. 33 § 2 kk, wymierzono mu kary 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności oraz grzywnę w rozmiarze 300 (trzystu) stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki na 30 (trzydzieści złotych).

Na podstawie art. 69 § 1 kk i art. 70 § 1 pkt 1 kk, wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności warunkowo zawieszono na okres

3 (trzech) lat próby.

Na podstawie art. 41 § 1 kk orzeczono wobec oskarżonego zakaz prowadzenia działalności gospodarczej w zakresie pośrednictwa w obrocie nieruchomościami i zarządzania nieruchomościami na okres 3 (trzech) lat.

Nadto, na podstawie art. 627 kpk oraz art. 2 ust 1 pkt 4 i art. 3 ust. 1 ustawy o opłatach w sprawach karnych zasądzono od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe, w tym opłatę w kwocie 2.100 (dwóch tysięcy stu) złotych.

Powyższy wyrok, na niekorzyść oskarżonego zaskarżył prokurator. Wyrokowi zarzucił:

„obrazę przepisów prawa materialnego, a konkretnie art. 41 § 1 kk poprzez błędne przyjęcie art. 41 § 1 kk jako podstawy orzeczenia wobec oskarżonego zakazu prowadzenia działalności gospodarczej w zakresie pośrednictwa w obrocie i zarządzaniu nieruchomościami zamiast prawidłowej podstawy rozstrzygnięcia określonej w art. 41 § 2 kk”.

Podnosząc powyższy zarzut, na podstawie art. 427 § 1 kpk i art. 437 § 1 i 2 kpk wniósł o „zmianę zaskarżonego wyroku poprzez orzeczenie wobec oskarżonego J. S. zakazu prowadzenia działalności gospodarczej w zakresie pośrednictwa w obrocie i zarządzaniu nieruchomościami na podstawie art. 41 § 2 kk”.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja prokuratora zasługiwała na uwzględnienie.

Z dokumentu przedstawionego przez oskarżyciela publicznego na rozprawie odwoławczej wynika, że oskarżony J. S. od 22.10.1990 r. prowadzi działalność gospodarczą pod nazwą: (...).

Przestępstwo, które popełnił oskarżony było w sposób oczywisty związane z jego działalnością w obrocie nieruchomościami. Dlatego orzeczony w pkt. 3 wyroku środek karny jest zasadny. Natomiast, słusznie skarżący zwrócił uwagę na to, że Sąd Okręgowy powołał niewłaściwy przepis jako podstawę tego orzeczenia. Korygując tę pomyłkę, Sąd Apelacyjny zmienił wyrok w zaskarżonej części w ten sposób, że w miejsce art. 41 § 1 kk przywołał prawidłowo art. 41 § 2 kk.

Ponieważ na oskarżonym ciążyą poważne obciążenia finansowe, a apelacja prokuratora była spowodowana oczywistym błędem sądu rozstrzygającego – Sąd Apelacyjny zwolnił J. S. od ponoszenia wydatków związanych

z postępowaniem odwoławczym